

Alkotmánybíróság

IV-1450-1/2020

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 4 5 0 - 3 / 2020	
Érkezett: 2020 NOV 23.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db 2

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Jelen iratot postai úton küldöm meg.

Az alkotmányjogi panasszal támadott Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz. végzése alapjául szolgáló, a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019/6. számú ítélete ellen – az alkotmányjogi panasz benyújtásához való jog megnyílt alapján - alkotmányjogi panasszal életem.

Kértem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz. végzése, valamint a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019/6. számú ítélete alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróság által biztosított 30 nap határidőn belül érvelést, indítványom hiányosságát pótló érvelést előterjesztem az eredeti indítvánnyal egységes szerkezetben, a kiegészítés eltérő betűtípussal szedetten jelzem.

A Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz. végzésével szemben élek alkotmányjogi panasszal jelen beadványomban.

Az alkotmányjogi panasszal támadott Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz. végzése alapjául szolgáló, a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019/6. számú ítélete ellen – az alkotmányjogi panasz benyújtásához való jog megnyílt alapján - alkotmányjogi panasszal élek.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019/6. számú ítélete alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz végzése (mellékelve korábban) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Kérelmemmel fordultam a jogkörrel rendelkező bírósághoz, hogy a [REDACTED] [REDACTED] Végrehajtói Irodája által Sz [REDACTED] végrehajtást kérő kezdeményezésére indult és a végrehajtási eljárás - a végrehajtást kérő valamennyi követelését a végrehajtó által megjelölt végrehajtási költségekkel együtt azonnal, egyösszegben teljesített – sikerességét követő végrehajtási költség, illetve ezen végrehajtási költség ismételt meg nem fizetése miatti ingatlan-nyilvántartási eljárás jogellenességét állapítsa meg.

[REDACTED] és közöttem, továbbá pertársaim közötti haszonbérleti szerződést a bíróság hozta létre visszamenőleges hatállyal.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kártérítési kérelmemmel fordult a bíróság által létrehozott haszonbérleti szerződés jogerőre emelkedését követően ellenem és pertársaim ellen. Kártérítési kérelmemnek részben helyt adott a bíróság.

[REDACTED] kártérítési kérelmemnek helyt adó jogerős bírói döntést követően végrehajtási eljárás kezdeményezett egyetemlegesen ellenem és pertársaim ellen. Eljáró végrehajtó: [REDACTED] [REDACTED] Végrehajtói Irodája. Végrehajtani kért összeg a végreható által megjelölt és azonnal teljesített összeg: 3.571.565,-Ft , mely 2017. november 13. napján a végrehajtó által megjelölt számla javára befizetésre került. Ezt követően egyik pertársam felszólítást kapott a követeés megfizetését követően 4 hónappal [REDACTED] Végrehajtói Irodájától újabb 500.000,-Ft összeg megfizetésére, melyet együttesen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban banki úton teljesítettünk. Meg kívánom jegyezni, hogy a [REDACTED] Végrehajtói Irodája a mai napig többszöri írásbeli kérelmünk ellenére a végrehajtási eljárásban befolyt összegekről számadást, elszámolást nem biztosított törvényi kötelezettségei ellenére sem.

[REDACTED] Végrehajtói Irodája a végrehajtási lap beérkezését követően azonnal valamennyi pertárs ingatlan-vagyonára (melynek együttes összege meghaladta a 200.000.000,-Ft összeget – szemben a végreható által megjelölt, végrehajtási költségekkel növelt és azonnal teljesített 3.571.565,-Ft összeggel) végrehajtási jogot jegyeztetett be 2017. évben a joghatósággal rendelkező kormányhivataloknál.

Valamennyi, végrehajtó által megjelölt összeg megfizetését követően mintegy 6 hónap elteltével [REDACTED] Végrehajtói Irodája az ingatlan-nyilvántartást vezető kormányhivataloknál bejelentette a végrehajtási jog törlésének feltételeit azzal, hogy e díjak megfizetésére a tulajdonosok kötelesek (valamennyi ingatlan esetében, mely 7 ingatlant érintett).

A kormányhivatal felhívott, hogy ezen összeg megfizetését teljesítsem, ezen összeg megfizetése hiányában a végrehajtási jog törlése nem valósul meg. A díjfizetésre vonatkozó felhívás nem teljesítését személyes költségmentességem bíróság általi megállapítására, valamint a végrehajtás teljes költségeinek megfizetésére hivatkozva nem teljesítettem. Ezt követően fellebbezéssel éltem a járási kormányhivatal döntése ellen, melyet a másodfokú hatóság elutasított. Így bírósághoz fordultam: Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019 sz eljárásban döntött kérelmemről. Az 6. számú ítélete ellen a Kúriához fordultam, mely a panaszolt döntést hozta.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy:

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019, (jogszabály-változás következtében: Győri Törvényszék) előtti eljárásban felperes, a Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz végzésével lezárult eljárásban felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperes volt.

Kúria Kfv.VI.37.265/2020/2. sz végzése vonatkozásában előterjesztett alkotmányjogi panaszom:

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Az Alaptörvényben rögzítettek megsértése:

„XV. Cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXVIII. Cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait.”

Az alkotmányjogi panasz felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, mivel:

„XV. Cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A Kúria hátrányosan megkülönböztetett akkor, amikor más peres fél által előterjesztett felülvizsgálati kérelmek esetében a 2017. évi I. törvény A közigazgatási perrendtartásról „118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról] (1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy d) a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés... (2) A felülvizsgálati kérelem befogadásáról vagy a befogadás megtagadásáról a Kúria háromtagú tanácsban, tárgyaláson kívül, a felterjesztéstől számított harminc napon belül határoz. A felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzést indokolni kell.” rendelkezéseinek megfelelően járva eldöntése indoklási kötelezettségét teljesíti, míg esetemben indoklási kötelezettségét nem teljesítette.

Az eljáró bírói tanács mind a szigorú eljárási szabályokkal ellentétesen hozta meg döntését, mind pedig eltekintett a kialakult bírói joggyakorlattól, annak maradéktalan érvényesülését nem biztosította, a Kp. „121. § [Felülvizsgálati határozat](2) Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amely az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki, illetve az a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.” rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta.

A Kp. 121. § (1) bekezdése azon esetben biztosítja a Kúria számára a megtámadott határozat hatályában való fenntartását, ha a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el.

A Kúria valamennyi közzétett határozata a Kp. 118. § rendelkezésének megfelelően tartalmazza a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzés indokolását.

Az indoklási kötelezettség nem teljesítése oly esetben, mikor törvény rögzíti a határozat kellei között a bírói indoklást, illetve a bíróságok határozataiban is rendre megjelenő indoklási kötelezettségtől eltérő döntést hoz, hátrányos megkülönböztetést jelent.

Bíróságok általi hátrányos megkülönböztetés a törvény előtti egyenlőség sérelme.

Bíróságok általi hátrányos megkülönböztetés esetén más mérlegelendő körülmény nincs.

A bíróság, mint hatalmi ág az Alaptörvényben biztosított alapvető jog (törvény előtti egyenlőség) érvényesülésének biztosítója.

A bíróság előtt e vonatkozásban eldöntendő jogkérdés nem volt, jogértelmezési feladat nem hárult e körben a bíróságra, a bírói döntés indoklásához való jog a törvény előtti egyenlőség biztosításának egyik eleme.

Az egyenlő bánásmód biztosításához való jog a bíróságok előtti eljárásokban a magában foglalja mindazon jogot, melyet bármely más peres fél számára bármely bíróság előtt ugyanazon helyzetben, körülményben, jogalkalmazásban biztosít a jogalkalmazó bíróság a jognak megfelelően.

Jelen panasz alapját képező felülvizsgálati eljárásban hozott határozat az indoklási kötelezettség nem teljesítése miatt egyenlő bánásmódot nem biztosított számomra, a törvény előtti egyenlőségnek utat nem engedett.

A Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklását kifejezett tömörséggel, általános megfogalmazásban adta: indoklás (10), (11) pontjai, összességükben legfeljebb 12 sor.

A bírói indoklásnak – mint más, Kúria által hozott határozatok esetében – az adott ügyre, az adott döntésre vonatkozó okfejtést, magyarázatot, indoklást kell tartalmaznia mind a Kp. (117. § (2)) szabályai szerint, mind pedig a tisztességes eljárásnak megfelelően.

A Kúria más ügyekben, a kialakult bírói joggyakorlat és a kogens szabályozás alapján indoklási kötelezettségét maradéktalanul teljesíti. Jelen panasz alapját képező eljárásban a panaszolt határozatot hozó tanács hátrányosan megkülönböztetett.

Az Alaptörvény E) cikk (2) „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján

gyakorolhatja. Az e bekezdés szerinti hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.

(3) Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.” megerősíti, hogy az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabály védelme azonos védelemben részesül, mit az Alaptörvényben rögzített ezen kívüli más magatartási szabályok védelme. A tisztességes eljáráshoz való, az egyenlő bánásmód elve az Európai Unió Alapjogi Charta 47. cikkében és az EJEE 6. cikkében biztosított alapvető jog (így pl. C-386/10. P. sz., Chalkor kontra Bizottság ügyben is rögzített indoklás).

Az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elvének minősül, amelyről az Európai Unió Alapjogi Charta 20. és 21. cikke rendelkezik. Ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (így pl. a C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akros Chemicals kontra Bizottság ügy). A tisztességes eljáráshoz való jog, az egyenlő bánásmód elve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai elválaszthatatlan részét képezik. E jogok sérültek, mivel:

Az egyenlő bánásmód biztosításához való jog a bíróságok előtti eljárásokban a magában foglalja mindazon jogot, melyet bármely más peres fél számára bármely bíróság előtt ugyanazon helyzetben, körülményben, jogalkalmazásban biztosít a jogalkalmazó bíróság a jognak megfelelően.

Jelen panasz alapját képező felülvizsgálati eljárásban hozott határozat az indoklási kötelezettség nem teljesítése miatt egyenlő bánásmódot nem biztosított számomra, a törvény előtti egyenlőségnek utat nem engedett.

A Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklását kifejezett tömörséggel, általános megfogalmazásban adta: indoklás (10), (11) pontjai, összességükben legfeljebb 12 sor.

A bírói indoklásnak – mint más, Kúria által hozott határozatok esetében – az adott ügyre, az adott döntésre vonatkozó okfejtést, magyarázatot, indoklást kell tartalmaznia mind a Kp. (117. § (2)) szabályai szerint, mind pedig a tisztességes eljárásnak megfelelően.

A Kúria lehetetlen feltétel nem teljesülésére is hivatkozva utasította el felülvizsgálati kérelmem (Kúria végzésének [10] pontja utolsó mondata. A Kúria gyakorlata a nyilvános döntések alapján nem tartalmaz releváns határozatot, így nem létező határozat megjelölése lehetetlen.

Ezen elutasítási ok: lehetetlen feltétel nem teljesítésének felrovása a tisztességes eljárás sérelmét jelenti. A tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jog.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

A tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével ellentétes a jogorvoslati kérelem elutasítása, hiszen jelentősen sérti a jogbiztonság elvét, s nem egyzetethető össze a felülvizsgálati eljárás jogintézménye által elérni kívánt célok elérésének hatékony eszközét.

A Kúria az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabályt megsértette. E jogok (tisztességes eljáráshoz való jog, hátrányos megkülönböztetés védelme) azonos védelemben részesülnek, mit az Alaptörvényben rögzített ezen kívüli más magatartási szabályok védelme. Eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklását kifejezett tömörséggel, általános megfogalmazásban adta: indoklás (10), (11) pontjai, összességükben legfeljebb 12 sor.

A törvény előtti egyenlőség jelen panasz alapjául szolgáló felülvizsgálat során nem érvényesült.

Az egyenlő bánásmód biztosításához való jog a bíróságok előtti eljárásokban a magában foglalja mindazon jogot, melyet bármely más peres fél számára bármely bíróság előtt ugyanazon helyzetben, körülményben, jogalkalmazásban biztosít a jogalkalmazó bíróság a jognak megfelelően.

Jelen panasz alapját képező felülvizsgálati eljárásban hozott határozat az indoklási kötelezettség nem teljesítése miatt egyenlő bánásmódot nem biztosított számomra, a törvény előtti egyenlőségnek utat nem engedett.

A Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklását kifejezett tömörséggel, általános megfogalmazásban adta: indoklás (10), (11) pontjai, összességükben legfeljebb 12 sor.

A bírói indoklásnak – mint más, Kúria által hozott határozatok esetében – az adott ügyre, az adott döntésre vonatkozó okfejtést, magyarázatot, indoklást kell tartalmaznia mind a Kp. (117. § (2)) szabályai szerint, mind pedig a tisztességes eljárásnak megfelelően.

A Kúria indoklásában, a (10) pont első és második mondatában megjelöltek a Kúria törvényben (Kp. 118. §) meghatározott feladatát a kérelem benyújtójára telepíti.

A Kúria ezen feladata (Kp. 118. §) nem teljesítése a tisztességes eljárás, az egyenlő bánásmód követelményeinek megsértését eredményezte.

A Kúria saját feladatának teljesítését (Kp.118.§) át nem háríthatja az eljárás feleire. E cselekménye a Kúria tanácsának a tisztességes eljárást, a bírói jogvédelmet sérti. A bíróság, mint az igazságszolgáltatás letéteményese feladata teljesítése során kötelezettségeit is maradéktalanul ellátja tisztességes eljárásban.

A bíróság kötelezettségét, kötelezettségei egy részét sem telepítheti (Kúria indoklásában, a (10) pont első és második mondatában rögzítettek) másra, így a félre sem.

A tisztességes eljáráshoz való joggal sem fér össze egy olyan bírói döntés, mely teljes egészében eltér a jogalkalmazási gyakorlattól, ennek írott és íratlan szabályaitól, továbbá indoklási részeinél mellőzi az írott törvényi alapokat is (Kúria indoklásában foglaltak: (10) pont első és második mondata).

A Kúria lehetetlen feltétel nem teljesülésére is hivatkozva utasította el felülvizsgálati kérelmem (Kúria végzésének [10] pontja utolsó mondata. A Kúria gyakorlata a nyilvános döntések alapján nem tartalmaz releváns határozatot, így nem létező határozat megjelölése lehetetlen.

A Kúria az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabályt is megsértette. E jog (tisztességes eljáráshoz való jog, ill. a hátrányos megkülönböztetés védelme) nem érvényesült a Kúria eljárásában, a Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklási kötelezettségét nem teljesítette, felülvizsgálati kérelmem befogadásáról

A peresíthető követelés eljárásjogi akadályok lététől is függ, amelyek gátolják vagy korlátozzák egy esetleges kérelem bírósághoz való eljuttatását. A 6. cikk 1 bekezdése alkalmazható az ilyen ügyekben (Emberi Jogok Európai Bírósága: Al-Adsani kontra Egyesült Királyság [GC], §§ 47; McElhinney kontra Írország [GC], § 25).

A 6. cikk 1. bekezdése biztosítja, hogy a polgári jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos bármilyen igényét bíróság elé vigye a fél. Ezen a módon ez a cikk magában foglalja a „bírósághoz való jogot”, amelynek egy aspektusa a hozzáférés joga, vagyis a jog ahhoz, hogy polgári ügyekben bíróságok előtt eljárást lehessen kezdeményezni. Ehhez hozzáadódnak a 6. cikk 1. bekezdésében foglalt garanciák a bíróságok szervezete és összetétele, valamint az eljárás lefolytatása tekintetében. Összességében ez alkotja a „tisztességes eljáráshoz” való jogot (Golder kontra Egyesült Királyság, § 36).

A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie (Bellet kontra Franciaország, § 38). Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, a félnek „egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel” kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely

aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg” (Bellet kontra Franciaország, § 36; Nunes Dias kontra Portugália (dec.) Egy bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó formai követelményeket, betartandó határidőket megszabó rendelkezések célja, hogy biztosítsák **az igazságszolgáltatás megfelelő működését és – különösen – a jogbiztonság elvével való összhangot** (Cañete de Goñi kontra Spanyolország, § 36). Ezek alkalmazása nem akadályozhatja meg a peres feleket egy rendelkezésre álló jogorvoslat igénybe vételében (Miragall Escolano kontra Spanyolország; Zvolsky és Zvolska kontra Cseh Köztársaság, § 51). 47. Ezen jog gyakorlati és hatékony jellege csorbult a Kúria előtti eljárásban.

A Kúria különösen szigorú eljárásjogi jogértelmezése megfosztott, mint peres felet, a bírósághoz való hozzáférés jogától (Perez de Rada Cavanilles kontra Spanyolország, § 49; Miragall Escolano kontra Spanyolország, § 38; Société anonyme Sotiris és Nikos Koutras ATTEE kontra Görögország, § 20; Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 50; RTBF kontra Belgium, §§ 71, 72, 74);

A Kúria által alkalmazott korlátozás oly mértékben szűkítette hozzáférésem a bírósághoz, hogy ezen jog lényegét el is vonta.

A Kúria panaszolt döntésében hozott korlátozás (indoklás (10) és (11) pontjai) nem összeegyeztethető a 6. cikk 1. bekezdésével, hiszen nincs „legitim célja” és nem mutatható ki „ésszerű arányossági kapcsolat az alkalmazott eszközök és az elérni kívánt cél között” (Ashingdane kontra Egyesült Királyság, § 57; Fayed kontra Egyesült Királyság, § 65; Markovic és mások kontra Olaszország [GC], § 99).

A Kúria (indoklás (10) pontja) a befogadhatóság indoklásának hiányát határozza meg a felülvizsgálati kérelem elutasításának egyik okaként a lehetetlen feltétel (Kúria végzésének [10] pontja utolsó mondata) nem teljesülésén túl.

A Kp. „118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról] (1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy d) a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés... „ kogens szabályozása kijelöli a határokat a felülvizsgálati kérelem befogadásának vizsgálatához. E szabályozás a Kúria feladatává teszi mind az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatát, mind a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítását, mind a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége vizsgálatát, továbbá az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségességének megállapítását és a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés vizsgálatát.

A felülvizsgálatot kérő jogi kötelezettségei a Kp. „115. § [A felülvizsgálat alapja és eljárási szabályai] (1) A jogerős ítélet, továbbá a keresetlevelet visszautasító vagy az eljárást

megszüntető jogerős végzés ellen jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálati kérelmet terjeszthet elő a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.” rendelkezése határozza meg. A felülvizsgálati kérelem tartalmi követelményeire a Kp. 100. § rendelkezése is alkalmazandó: Kp. „100.§ [A fellebbezés tartalma] (1) A fellebbezést - ha törvény eltérően nem rendelkezik - az ítélet közlésétől számított tizenöt napon belül az elsőfokú bíróságnál kell benyújtani. (2) A fellebbezés a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmazza a) a fellebbezéssel támadott ítélet számát, b) a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével és c) a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelmet. (3) A fellebbezésben új tény vagy bizonyíték előadására akkor van lehetőség, ha az az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, és elbírálása esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. (4) A fellebbezésben új tény vagy bizonyíték akkor is előadható, illetve az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás akkor is indítványozható, ha az az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.”.

A Kúria indoklásában, a (10) pont első és második mondatában megjelöltek a Kúria törvényben (Kp. 118. §) meghatározott feladatát a kérelem benyújtójára telepíti.

A Kúria ezen feladata (Kp. 118. §) nem teljesítése a tisztességes eljárás, az egyenlő bánásmód követelményeinek megsértését eredményezte.

A Kúria saját feladatának teljesítését (Kp.118.§) át nem háríthatja az eljárás feleire.

A tisztességes eljáráshoz való joggal sem fér össze egy olyan bírói döntés, mely teljes egészében eltér a jogalkalmazási gyakorlattól, ennek írott és íratlan szabályaitól, továbbá indoklási részeinél mellőzi az írott törvényi alapokat is.

A bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének érdemi, alapos és körültekintő megfontolásra épülőnek kell lennie, a Kúria esetében pedig kifejezett elvárás, hogy igazságszolgáltatási tevékenysége ezen elvárásoknak tökéletesen megfeleljen.

A tisztességes eljárás része a jog által definiált csoportba való tartozás esetén a csoport valamennyi tagját megillető jogosultságok azonos biztosítása bírósági eljárásban.

„XXVIII. Cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A Kúria tisztességtelenül járt el akkor, amikor más peres fél által előterjesztett felülvizsgálati kérelmek esetében a 2017. évi I. törvény A közigazgatási perrendtartásról „118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról] (1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdekére kiható

jogszabálysértés vizsgálata a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy d) a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés... (2) A felülvizsgálati kérelem befogadásáról vagy a befogadás megtagadásáról a Kúria háromtagú tanácsban, tárgyaláson kívül, a felterjesztéstől számított harminc napon belül határoz. A felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzést indokolni kell.” rendelkezéseinek megfelelően járva eldöntése indoklási kötelezettségét teljesíti, míg esetemben indoklási kötelezettségét nem teljesítette.

Az eljáró bírói tanács mind a szigorú eljárási szabályokkal ellentétesen hozta meg döntését, mind pedig eltekintett a kialakult bírói joggyakorlattól, annak maradéktalan érvényesülését nem biztosította, a Kp. „121. § [Felülvizsgálati határozat](2) Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amely az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki, illetve az a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.” rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta.

A Kp. 121. § (1) bekezdése azon esetben biztosítja a Kúria számára a megtámadott határozat hatályában való fenntartását, ha a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el.

A Kúria valamennyi közzétett határozata a Kp. 118. § rendelkezésének megfelelően tartalmazza a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzés indokolását.

Az indoklási kötelezettség nem teljesítése oly esetben, mikor törvény rögzíti a határozat kellékei között a bírói indoklást, illetve a bíróságok határozataiban is rendre megjelenő indoklási kötelezettségtől eltérő döntést hoz, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét jelenti.

A bíróság, mint hatalmi ág az Alaptörvényben biztosított alapvető jog (törvény előtti egyenlőség) érvényesülésének biztosítója.

A bíróság előtt e vonatkozásban eldöntendő jogkérdés nem volt, jogértelmezési feladat nem hárult e körben a bíróságra, a bírói döntés indoklásához való jog a tisztességes eljárás biztosításának egyik eleme.

A tisztességes eljárás biztosításához való jog a bíróságok előtti eljárásokban a magában foglalja mindazon jogot, melyet bármely más peres fél számára bármely bíróság előtt ugyanazon helyzetben, körülményben, jogalkalmazásban biztosít a jogalkalmazó bíróság a jognak megfelelően.

Jelen panasz alapját képező felülvizsgálati eljárásban hozott határozat az indoklási kötelezettség nem teljesítése miatt tisztességes eljárást nem biztosított számomra, a tisztességes eljárásnak utat nem engedett.

A Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklását kifejezett tömörséggel, általános megfogalmazásban adta: indoklás (10), (11) pontjai, összességükben legfeljebb 12 sor.

A bírói indoklásnak – mint más, Kúria által hozott határozatok esetében – az adott ügyre, az adott döntésre vonatkozó okfejtést, magyarázatot, indoklást kell tartalmaznia mind a Kp. (117. § (2)) szabályai szerint, mind pedig a tisztességes eljárásnak megfelelően.

A Kúria más ügyekben, a kialakult bírói joggyakorlat és a kogens szabályozás alapján indoklási kötelezettségét maradéktalanul teljesíti. Jelen panasz alapját képező eljárásban a panaszolt határozatot hozó tanács a tisztességes eljárás követelményeit nem teljesítette.

A tisztességes eljáráshoz való, az Európai Unió Alapjogi Charta 47. cikkében és az EJEE 6. cikkében biztosított alapvető jog (így pl. C-386/10. P. sz., Chalkor kontra Bizottság ügyben is rögzített indoklás).

Az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elvének minősül, amelyről az Európai Unió Alapjogi Charta 20. és 21. cikke rendelkezik. Ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (így pl. a C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ügy). A tisztességes eljáráshoz való jog, az egyenlő bánásmód elve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai elválaszthatatlan részét képezik. E jogok sérültek.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

A tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével ellentétes a jogorvoslati kérelem elutasítása, hiszen jelentősen sérti a jogbiztonság elvét, s nem egyeztethető össze a felülvizsgálati eljárás jogintézménye által elérni kívánt célok elérésének hatékony eszközét.

A Kúria feladatának (hatékony bírói jogvédelem) ellátása érdekében minden elvárható megtettem.

A Kúria az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabályt is megsértette. E jog (tisztességes eljáráshoz való jog, ill. a hátrányos megkülönböztetés védelme) nem érvényesült a Kúria eljárásában, a Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor a Kúria feladatát képező cselekmények (Kp. 118.§) esetében e cselekményeket a felülvizsgálati eljárást kezdeményezőre hárította át, s hozta meg döntését ezen áthárítás állítólagos nem teljesülése miatt.

A Kúria hátrányosan megkülönböztetett akkor, amikor más peres fél által előterjesztett felülvizsgálati kérelem esetében a Kp. 118. § rendelkezéseinek megfelelően járt el.

A Kúria eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor indoklását kifejezett tömörséggel, általános megfogalmazásban adta: indoklás (10), (11) pontjai, összességükben legfeljebb 12 sor.

A bírói indoklásnak – mint más, Kúria által hozott határozatok esetében – az adott ügyre, az adott döntésre vonatkozó okfejtést, magyarázatot, indoklást kell tartalmaznia mind a Kp. (117. § (2)) szabályai szerint, mind pedig a tisztességes eljárásnak megfelelően.

A Kúria lehetetlen feltétel nem teljesülésére is hivatkozva utasította el felülvizsgálati kérelmem (Kúria végzésének [10] pontja utolsó mondata. A Kúria gyakorlata a nyilvános döntések alapján nem tartalmaz releváns határozatot, így nem létező határozat megjelölése lehetetlen.

Ezen elutasítási ok: lehetetlen feltétel nem teljesítésének felrovása a tisztességes eljárás sérelmét jelenti. A tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jog.

A peresíthető követelés eljárásjogi akadályok lététől is függ, amelyek gátolják vagy korlátozzák egy esetleges kérelem bírósághoz való eljuttatását. A 6. cikk 1 bekezdése alkalmazható az ilyen ügyekben (Emberi Jogok Európai Bírósága: Al-Adsani kontra Egyesült Királyság [GC], §§ 47; McElhinney kontra Írország [GC], § 25).

A 6. cikk 1. bekezdése biztosítja, hogy a polgári jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos bármilyen igényét bíróság elé vigye a fél. Ezen a módon ez a cikk magában foglalja a „bírósághoz való jogot”, amelynek egy aspektusa a hozzáférés joga, vagyis a jog ahhoz, hogy polgári ügyekben bíróságok előtt eljárást lehessen kezdeményezni. Ehhez hozzáadódnak a 6. cikk 1. bekezdésében foglalt garanciák a bíróságok szervezete és összetétele, valamint az eljárás lefolytatása tekintetében. Összességében ez alkotja a „tisztességes eljáráshoz” való jogot (Golder kontra Egyesült Királyság, § 36).

A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie (Bellet kontra Franciaország, § 38). Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, a félnek „egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel” kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely

aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg” (Bellet kontra Franciaország, § 36; Nunes Dias kontra Portugália (dec.) Egy bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó formai követelményeket, betartandó határidőket megszabó rendelkezések célja, hogy biztosítsák **az igazságszolgáltatás megfelelő működését és – különösen – a jogbiztonság elvével való összhangot** (Cañete de Goñi kontra Spanyolország, § 36). Ezek alkalmazása nem akadályozhatja meg a peres feleket egy rendelkezésre álló jogorvoslat igénybe vételében (Miragall Escolano kontra Spanyolország; Zvolsky és Zvolska kontra Cseh Köztársaság, § 51). 47. Ezen jog gyakorlati és hatékony jellege csorbult a Kúria előtti eljárásban.

A Kúria különösen szigorú és jognak meg nem felelő eljárásjogi jogértelmezése megfosztotta a peres felet, engem a bírósághoz való hozzáférés jogától (Perez de Rada Cavanilles kontra Spanyolország, § 49; Miragall Escolano kontra Spanyolország, § 38; Société anonyme Sotiris és Nikos Koutras ATTEE kontra Görögország, § 20; Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 50; RTBF kontra Belgium, §§ 71, 72, 74);

A Kúria által alkalmazott korlátozás oly mértékben szűkítette hozzáférésem a bírósághoz, hogy ezen jog lényegét el is vonta.

A Kúria panaszolt döntésében hozott korlátozás nem összeegyeztethető a 6. cikk 1. bekezdésével, hiszen nincs „legitim célja” és nem mutatható ki „ésszerű arányossági kapcsolat az alkalmazott eszközök és az elérni kívánt cél között” (Ashingdane kontra Egyesült Királyság, § 57; Fayed kontra Egyesült Királyság, § 65; Markovic és mások kontra Olaszország [GC], § 99).

A tisztességes eljáráshoz való joggal nem fér össze egy olyan bírói döntés, mely teljes egészében eltér a jogalkalmazási gyakorlattól, ennek íratlan szabályaitól, továbbá indoklási részénél mellőzi az írott törvényi alapokat is.

A bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének érdemi, alapos és körültekintő megfontolásra épülőnek kell lennie, a Kúria esetében pedig kifejezett elvárás, hogy igazságszolgáltatási tevékenysége ezen elvárásoknak tökéletesen megfeleljen.

A tisztességes eljárás része a jog által definiált csoportba való tartozás esetén a csoport valamennyi tagját megillető jogosultságok azonos biztosítása bírósági eljárásban.

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait.”

Az alkotmánybíróság tájékoztatása szerint e cikke önmagában alkotmányjogi panasz nem alapítható.

A Q) cikk (2) - (3) pontjaira való hivatkozásom, alábbi érvelésem a XV. Cikk (1) - (2), XXVIII. Cikk (1) együttes érveléseként előterjesztettnek kérném tekinteni.

A tisztességes eljáráshoz való, az Európai Unió Alapjogi Charta 47. cikkében és az EJEE 6. cikkében biztosított alapvető jog (így pl. C-386/10. P. sz., Chalkor kontra Bizottság ügyben is rögzített indoklás).

Az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elvének minősül, amelyről az Európai Unió Alapjogi Charta 20. és 21. cikke rendelkezik. Ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (így pl. a C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akros Chemicals kontra Bizottság ügy). A tisztességes eljáráshoz való jog, az egyenlő bánásmód elve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai elválaszthatatlan részét képezik. E jogok sérültek.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönhessen.

A tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével ellentétes a jogorvoslati kérelem elutasítása, hiszen jelentősen sérti a jogbiztonság elvét, s nem egyzetethető össze a felülvizsgálati eljárás jogintézménye által elérni kívánt célok elérésének hatékony eszközét.

A Kúria az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabályt is megsértette. E jog (tisztességes eljáráshoz való jog, ill. a hátrányos megkülönböztetés védelme) nem érvényesült a Kúria eljárásában, a Kúria eljárása nem volt tisztességes.

A Kúria hátrányosan megkülönböztetett akkor, amikor más peres fél által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a kogens rendelkezések alkalmazásával bírálta el.

A Kúria nem biztosította azon lehetőségeket, melyeket más felek esetében biztosít.

A peresíthető követelés eljárásjogi akadályok lététől is függ, amelyek gátolják vagy korlátozzák egy esetleges kérelem bírósághoz való eljuttatását. A 6. cikk 1. bekezdése alkalmazható az ilyen ügyekben (Emberi Jogok Európai Bírósága: Al-Adsani kontra Egyesült Királyság [GC], §§ 47; McElhinney kontra Írország [GC], § 25).

A 6. cikk 1. bekezdése biztosítja, hogy a polgári jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos bármilyen igényét bíróság elé vigye a fél. Ezen a módon ez a cikk magában foglalja a „bírósághoz való jogot”, amelynek egy aspektusa a hozzáférés joga, vagyis a jog ahhoz, hogy polgári ügyekben bíróságok előtt eljárást lehessen kezdeményezni. Ehhez hozzáadódnak a 6.

cikk 1. bekezdésében foglalt garanciák a bíróságok szervezete és összetétele, valamint az eljárás lefolytatása tekintetében. Összességében ez alkotja a „tisztes eljárás” való jogot (Golder kontra Egyesült Királyság, § 36).

A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékonynak” kell lennie (Bellet kontra Franciaország, § 38). Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, a félnek „egyértelmű, **gyakorlati lehetőséggel** kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg” (Bellet kontra Franciaország, § 36; Nunes Dias kontra Portugália (dec.) Egy bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó formai követelményeket, betartandó határidőket megszabó rendelkezések célja, hogy biztosítsák **az igazságszolgáltatás megfelelő működését és – különösen – a jogbiztonság elvével való összhangot** (Cañete de Goñi kontra Spanyolország, § 36). Ezek alkalmazása nem akadályozhatja meg a peres feleket egy rendelkezésre álló jogorvoslat igénybe vételében (Miragall Escolano kontra Spanyolország; Zvolsky és Zvolska kontra Cseh Köztársaság, § 51). 47. Ezen jog gyakorlati és hatékony jellege csorbult a Kúria előtti eljárásban.

A Kúria különösen szigorú és jogellenes eljárásjogi jogértelmezése (eltúlzott formalizmus) megfosztott a bírósághoz való hozzáférés jogától (Perez de Rada Cavanilles kontra Spanyolország, § 49; Miragall Escolano kontra Spanyolország, § 38; Société anonyme Sotiris és Nikos Koutras ATTEE kontra Görögország, § 20; Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 50; RTBF kontra Belgium, §§ 71, 72, 74);

A Kúria által alkalmazott korlátozás oly mértékben szűkítette hozzáférésem a bírósághoz, hogy ezen jog lényegét el is vonta.

A Kúria panaszolt döntésében hozott korlátozás nem összeegyeztethető a 6. cikk 1. bekezdésével, hiszen nincs „legitim célja” és nem mutatható ki „ésszerű arányossági kapcsolat az alkalmazott eszközök és az elérni kívánt cél között” (Ashingdane kontra Egyesült Királyság, § 57; Fayed kontra Egyesült Királyság, § 65; Markovic és mások kontra Olaszország [GC], § 99).

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.736/2019/6. számú ítélete elleni alkotmányjogi panaszom indoklása:

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Az Alaptörvényben rögzítettek megsértése:

„XV. Cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy

társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXVIII. Cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait.”

A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság végzése ellen felülvizsgálati kérelemmel éltem. A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság az elsőfokon eljárt Komáromi Járási Hivatal döntését helyben hagyta. **Személyes költségmentességben részesültem jogértelmezésem szerint.**

Mind keresetlevelemben, mind pedig a közigazgatási eljárásban benyújtott irataimban is hivatkoztam az alábbiakra:

„A végrehajtási eljárásra is kiterjed a személyes költségmentesség (a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló peres eljárásban ebben részesültem).

Az Alkotmánybíróság az alábbiakat fejtette ki, mint kötelezően alkalmazandó jogértelmezést e vonatkozásban: „Az adós a végrehajtási eljárásban is jogosult a bírói út igénybevételére és a végrehajtási költségek vonatkozásában - akár teljes személyes - költségmentességre is. Itt csupán arról van szó, hogy a végrehajtási szakaszban a Pp. általános rendelkezéseit nem minden tekintetben kell alkalmazni, mert arra külön rendelkezések - a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény - szabályai az irányadók. Ennek 34. § (1) bekezdése szerint a végrehajtás kérésével kapcsolatos költségeket a jogosult előlegezi. A Vht. 34. § (2) bekezdése tartalmazza azt a szabályt, hogy a szakértő, becsüs igénybevételére vonatkozó költségek előlegezésére az köteles, akinek ez az érdekkörében felmerült.” (773/D/2007. AB határozat). Mivel e rendelkezés ezen AB határozat óta nem változott, így a kötelező jogalkalmazás alapján a végrehajtási eljárásra is kiterjed a személyes költségmentesség.

Személyes költségmentességben való részesülésem – ellentétesen a fentebbi hivatkozásaimban megjelölt normákkal, AB határozattal – sem eljáró hatóság, sem a bíróság nem biztosította.

Az eljáró bíróság mind a szigorú eljárási szabályokkal ellentétesen hozta meg döntését, mind pedig eltekintett a kialakult bírói joggyakorlattól, annak maradéktalan érvényesülését nem biztosította, az Alkotmánybíróság határozatát

figyelmen kívül hagyta, amikor személyes költségmentességem fennálltát nem ismerte el.

Bíróságok általi hátrányos megkülönböztetés a törvény előtti egyenlőség sérelme.

Bíróságok általi hátrányos megkülönböztetés esetén más mérlegelendő körülmény nincs.

A bíróság, mint hatalmi ág az Alaptörvényben biztosított alapvető jog (törvény előtti egyenlőség) érvényesülésének biztosítója.

A bíróság előtt e vonatkozásban eldöntendő jogkérdés nem volt, jogértelmezési feladat nem hárult e körben a bíróságra, a bírói döntés indoklásához való jog a törvény előtti egyenlőség biztosításának egyik eleme.

Az egyenlő bánásmód biztosításához való jog a bíróságok előtti eljárásokban a magában foglalja mindazon jogot, melyet bármely más peres fél számára bármely bíróság előtt ugyanazon helyzetben, körülményben, jogalkalmazásban biztosít a jogalkalmazó bíróság a jognak megfelelően.

Jelen panasz alapját képező eljárásban hozott határozat (ítélet) egyenlő bánásmódot nem biztosított számomra, a törvény előtti egyenlőségnek utat nem engedett.

A jelen panasz alapját képező eljárásban a bíróság eljárása nem volt tisztességes akkor, amikor személyes költségmentességem fennálltát nem fogadta el.

A bíróságok más ügyekben, a kialakult bírói joggyakorlat és a kogens szabályozás alapján, az Alkotmánybíróság határozata alapján a személyes költségmentességet végrehajtási eljárásban az alapeljárásban hozott döntésnek megfelelően elismerik. Jelen panasz alapját képező eljárásban a panaszolt határozatot hozó tanács hátrányosan megkülönböztetett.

Az alapeljárásra (a végrehajtási eljárás alapját képező peres eljárás) a „rég” Pp. szabályai voltak alkalmazandók:

1952. évi III. törvény A polgári perrendtartásról „ 86. § (1) A költségmentességet kérelemre a bíróság engedélyezi, és a bíróság határoz az engedélyezett költségmentesség visszavonása tárgyában is.

(2) A költségmentesség, az illetékmentesség és az illetékfeljegyzési jog hatálya - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a kérelem előterjesztésétől kezdve a per egész tartamára, valamint a végrehajtási eljárásra is kiterjed. A költségmentesség vagy az illetékmentesség a végrehajtási eljárás során le nem rótt illetékek, valamint az állam által előlegezett költségek viselése alól a feleket nem mentesíti.”

E kogens törvényi rendelkezés és a fentebb említett AB határozat azonosan rögzíti a személyes költségmentesség körébe tartozó kedvezményes eljárásokat. A végrehajtási eljárás egészére kiterjed a személyes költségmentesség, de a végrehajtási eljárás során le nem rótt illetékek, valamint az állam által előlegezett költségek **viselése alól** a feleket nem mentesíti.

A végrehajtási eljárás része a végrehajtó cselekményei, a végrehajtás foganatosításával kapcsolatos jogorvoslati eljárás is. Ezen eljárások bíróság előtti eljárások, s mint ilyenekre (azaz a végrehajtási eljárás részeként szabályozott bírósági eljárásokra) is kiterjed az alapeljárásban a „régii” Pp. által szabályozottan biztosított teljeskörű személyes költségmentesség.

A végrehajtási eljárás része a végrehajtó által foganatosított oly cselekmény is, mely az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésre avagy az ingatlan-nyilvántartásba történt (jogellenes) bejegyzés törlésére irányul. Ezen végrehajtási cselekménnyel kapcsolatos végrehajtói költségek előlegezésére a végrehajtást kérő köteles, melynek viselésével kapcsolatosan az eljárás lefolyását követő végrehajtói elszámolás dönt.

A végrehajtási eljárásban az ingatlan-nyilvántartási eljárás költségei a végrehajtási eljárás költségei, így azok vonatkozásában a „régii” Pp. 86.§ rendelkezései az alkalmazandóak.

A végrehajtási eljárásban az ingatlan-nyilvántartási eljárásnak a bírói út igénybevitelével összefüggő eljárás szintén a végrehajtási eljárás része, így a „régii” Pp. 86.§ rendelkezései az alkalmazandóak. A személyes költségmentesség tehát jelen panasz alapját képező bírói út esetében is biztosított.

Az alkotmányjogi panasz felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, mivel:

„XV. Cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A bíróság a törvény előtti egyenlőséget részemre nem biztosította. Az 1996. évi LXXXV. törvény Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról

„32/E. § (1) A díjat annak kell megfizetnie, aki az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatását kéri, illetve amely szerv az erre irányuló megkeresést előterjeszti. Ha a kérelmet vagy a

megkeresést előterjesztő és a bejegyzés, feljegyzés, vagy törlés által jogot szerző, illetve a jogosult nem azonos, a díjat annak kell megfizetni:

- a) aki a bejegyzés által jogot szerez, illetve jogosulttá válik, ennek hiányában
- b) aki a tény feljegyzését, vagy törlését indítványozza a megkeresés alapjául szolgáló eljárásban, ennek hiányában
- c) aki a törlésre kerülő joggal, ténnyel terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa, ennek hiányában
- d) annak, aki a kérelmet, megkeresést előterjeszti.” rendelkezései hívta fel indoklásában.

Mivel a panaszolt döntés alapját képező eljárásban „a bejegyzés, feljegyzés, vagy törlés által jogot szerző, illetve a jogosult nem azonos,” rendelkezés értelmében a törlés által jogot szerző nem vagyok, jogosult-i jogállás meg nem illett; bejegyzés által jogot szerző, illetve jogosulttá váló nem vagyok, a törlésre kerülő joggal, ténnyel terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa – ezen jogállásban vagyok érintett.

Tekintettel a 32/E. § (1) b) „aki a tény feljegyzését, vagy törlését indítványozza a megkeresés alapjául szolgáló eljárásban, ennek hiányában” *ennek hiányában* szófordulatára, a 32/E. § (1) c) pontjában nevesített kötelezettség kizárólag akkor áll fenn, ha a 32/E. § (1) b) rendelkezései alkalmazásának feltételei nem biztosítottak („ennek hiányában”).

Mindezekén túl a személyes költségmentesség a „rég” Pp. fentebb idézett rendelkezései alapján a végrehajtási eljárás részét képező ingatlan-nyilvántartási eljárásban felmerülő pénzügyi kötelezettségek esetében is joghatással bírnak.

Az eljáró bíróság jogalkalmazása – különösen fellebbezéssel nem támadható ítélet meghozatala esetében – kizárólag a törvényben rögzítettek alkalmazásának megfelelő lehet a hátrányos megkülönböztetés tilalmának betartása esetén.

Az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elvének minősül, amelyről az Európai Unió Alapjogi Charta 20. és 21. cikke rendelkezik. Ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (így pl. a C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akros Chemicals kontra Bizottság ügy). A tisztességes eljáráshoz való jog, az egyenlő bánásmód elve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai elválaszthatatlan részét képezik. E jogok sérültek.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

A tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével ellentétes kereseti kérelmem elutasítása, hiszen jelentősen sérti a jogbiztonság

elvét, s nem egyeztethető össze a bírósági eljárás jogintézménye által elérni kívánt célok elérésének hatékony eszközével sem.

A bíróság kereseti kérelmeim sem merítette ki: „Kérem a bejegyzés törlését anélkül, hogy ennek díját közvetlenül a közigazgatási hatóságok részére avagy perköltségként nekem meg kellene fizetnem.”, mely eljárása a bíróságnak a perbe vitt jogok Alaptörvényben biztosított alapvető jogom megvonását jelenti, a törvény előtti egyenlőség sérelmét is okozva.

Személyes költségmentességben való részesülésem – ellentétesen a fentebbi hivatkozásaimban megjelölt normákkal, AB határozattal – sem eljáró hatóság, sem a bíróság nem biztosította. Eljáró hatóság, eljáró bíróság hátrányosan megkülönböztetett.

„XXVIII. Cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” sérelmének indoklása:

A bíróság a tisztességes eljárás követelményeit esetemben nem biztosította.

Az 1996. évi LXXXV. törvény Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról

„32/E. § (1) A díjat annak kell megfizetnie, aki az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatását kéri, illetve amely szerv az erre irányuló megkeresést előterjeszti. Ha a kérelmet vagy a megkeresést előterjesztő és a bejegyzés, feljegyzés, vagy törlés által jogot szerző, illetve a jogosult nem azonos, a díjat annak kell megfizetni:

- a) aki a bejegyzés által jogot szerez, illetve jogosulttá válik, ennek hiányában
- b) aki a tény feljegyzését, vagy törlését indítványozza a megkeresés alapjául szolgáló eljárásban, ennek hiányában
- c) aki a törlésre kerülő joggal, ténnyel terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa, ennek hiányában
- d) annak, aki a kérelmet, megkeresést előterjeszti.” rendelkezései hívta fel indoklásában.

Mivel a panaszolt döntés alapját képező eljárásban „a bejegyzés, feljegyzés, vagy törlés által jogot szerző, illetve a jogosult nem azonos,” rendelkezés értelmében a törlés által jogot szerző nem vagyok, jogosult-i jogállás meg nem illett; bejegyzés által jogot szerző, illetve jogosulttá váló nem vagyok, a törlésre kerülő joggal, ténnyel terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa – ezen jogállásban vagyok érintett.

Tekintettel a 32/E. § (1) b) „aki a tény feljegyzését, vagy törlését indítványozza a megkeresés alapjául szolgáló eljárásban, ennek hiányában” *ennek hiányában* szófordulatára, a 32/E. § (1) c) pontjában nevesített kötelezettség kizárólag akkor áll fenn, ha a 32/E. § (1) b) rendelkezései alkalmazásának feltételei nem biztosítottak („ennek hiányában”).

Mindezekon túl a személyes költségmentesség a „rég” Pp. fentebb idézett rendelkezései alapján a végrehajtási eljárás részét képező ingatlan-nyilvántartási eljárásban felmerülő pénzügyi kötelezettségek esetében is joghatással bírnak.

Az eljáró bíróság jogalkalmazása – különösen fellebbezéssel nem támadható ítélet meghozatala esetében – kizárólag a törvényben rögzítettek alkalmazásának megfelelő lehet tisztességes.

A tisztességes eljárás követelményének elve az uniós jog általános elvének minősül, amelyről az Európai Unió Alapjogi Charta 20. és 21. cikke rendelkezik. Ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (így pl. a C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akros Chemicals kontra Bizottság ügy). A tisztességes eljáráshoz való jog, az egyenlő bánásmód elve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai elválaszthatatlan részét képezik. E jogok sérültek.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

A tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével ellentétes kereseti kérelmem elutasítása, hiszen jelentősen sérti a jogbiztonság elvét, s nem egyeztethető össze a bírósági eljárás jogintézménye által elérni kívánt célok elérésének hatékony eszközével sem.

Az Alaptörvény E) cikk (2) „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Az e bekezdés szerinti hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.

(3) Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.” megerősíti, hogy az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabály védelme azonos védelemben részesül, mit az Alaptörvényben rögzített ezen kívüli más magatartási szabályok védelme. A tisztességes eljáráshoz való, az egyenlő bánásmód elve az Európai Unió Alapjogi Charta 47. cikkében és az EJEE 6. cikkében

biztosított alapvető jog (így pl. C-386/10. P. sz., Chalkor kontra Bizottság ügyben is rögzített indoklás).

A tisztességes eljáráshoz való joggal sem fér össze egy olyan bírói döntés, mely teljes egészében eltér a jogalkalmazási gyakorlattól, ennek írott és íratlan szabályaitól.

A bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének érdemi, alapos és körültekintő megfontolásra épülőnek kell lennie, a rendes jogorvoslattal nem támadható eljárásokban pedig kifejezett elvárás, hogy igazságszolgáltatási tevékenysége ezen elvárásoknak tökéletesen megfeleljen.

A tisztességes eljárás része a jog által definiált csoportba való tartozás esetén a csoport valamennyi tagját megillető jogosultságok azonos biztosítása bírósági eljárásban.

A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékonynak” kell lennie (Bellet kontra Franciaország, § 38). Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, a félnek „egyértelmű, **gyakorlati lehetőséggel** kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg” (Bellet kontra Franciaország, § 36; Nunes Dias kontra Portugália (dec.)”).

A bírósági eljárás célja, hogy biztosítsa **az igazságszolgáltatás megfelelő működését és – különösen – a jogbiztonság elvével való összhangot** (Cañete de Goñi kontra Spanyolország, § 36).

A panaszolt ítélet a jogbiztonság alapelvével nem hozható összhangba a fentebb előadottak alapján sem.

A bíróság kereseti kérelmeim sem merítette ki: „Kérem a bejegyzés törlését anélkül, hogy ennek díját közvetlenül a közigazgatási hatóságok részére avagy perköltségként nekem meg kellene fizetnem.”, mely eljárása a bíróságnak a perbe vitt jogok Alaptörvényben biztosított alapvető jogom megvonását jelenti.

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait.”

Az alkotmánybíróság tájékoztatása szerint e cikkekre önmagában alkotmányjogi panasz nem alapítható.

A Q) cikk (2) - (3) pontjaira való hivatkozásom, alábbi érvelésem a XV. Cikk (1) - (2), XXVIII. Cikk (1) együttes érveléseként előterjesztettnek kérném tekinteni.

Az egyenlő bánásmód elve az uniós jog általános elvének minősül, amelyről az Európai Unió Alapjogi Charta 20. és 21. cikke rendelkezik. Ez az elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket

ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (így pl. a C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ügy). A tisztességes eljárásból való jog, az egyenlő bánásmód elve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai elválaszthatatlan részét képezik. E jogok sérültek.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljárásból való jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

A tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével ellentétben a jogorvoslati kérelem elutasítása, hiszen jelentősen sérti a jogbiztonság elvét, s nem egyeztethető össze a felülvizsgálati eljárás jogintézménye által elérni kívánt célok elérésének hatékony eszközét.

A panaszolt ítéletben a bíróság az Európai Unió joga által megállapított általánosan kötelező magatartási szabályt megsértette. E jogok (tisztességes eljárásból való jog, hátrányos megkülönböztetés védelme, jogbiztonság) azonos védelemben részesülnek, mint az Alaptörvényben rögzített ezen kívüli más magatartási szabályok védelme. Eljárása nem volt tisztességes, nem felelt meg a jogbiztonság követelményeinek sem, mivel e jogaim az alábbiak alapján megsértette:

Az 1996. évi LXXXV. törvény Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról

„32/E. § (1) A díjat annak kell megfizetnie, aki az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatását kéri, illetve amely szerv az erre irányuló megkeresést előterjeszti. Ha a kérelmet vagy a megkeresést előterjesztő és a bejegyzés, feljegyzés, vagy törlés által jogot szerző, illetve a jogosult nem azonos, a díjat annak kell megfizetni:

- a) aki a bejegyzés által jogot szerez, illetve jogosulttá válik, ennek hiányában
- b) aki a tény feljegyzését, vagy törlését indítványozza a megkeresés alapjául szolgáló eljárásban, ennek hiányában
- c) aki a törlésre kerülő joggal, ténnyel terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa, ennek hiányában
- d) annak, aki a kérelmet, megkeresést előterjeszti.” rendelkezései hívta fel indoklásában.

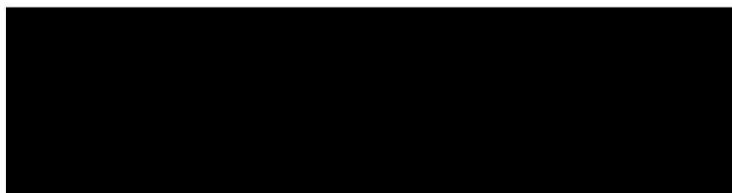
Mivel a panaszolt döntés alapját képező eljárásban „a bejegyzés, feljegyzés, vagy törlés által jogot szerző, illetve a jogosult nem azonos,” rendelkezés értelmében a törlés által jogot szerző nem vagyok, jogosult-i jogállás meg nem illet; bejegyzés által jogot szerző, illetve jogosulttá váló nem vagyok, a törlésre kerülő joggal, ténnyel terhelt ingatlan, illetve tulajdoni hányad tulajdonosa – ezen jogállásban vagyok érintett.

Tekintettel a 32/E. § (1) b) „aki a tény feljegyzését, vagy törlését indítványozza a megkeresés alapjául szolgáló eljárásban, ennek hiányában” ennek hiányában szófordulatára, a 32/E. § (1) c) pontjában nevesített kötelezettség kizárólag akkor áll fenn, ha a 32/E. § (1) b) rendelkezései alkalmazásának feltételei nem biztosítottak („ennek hiányában”).

Mindezekon túl a személyes költségmentesség a „rég” Pp. fentebb idézett rendelkezései alapján a végrehajtási eljárás részét képező ingatlan-nyilvántartási eljárásban felmerülő pénzügyi kötelezettségek esetében is joghatással bírnak.

A bíróság kereseti kérelmeim sem merítette ki: „Kérem a bejegyzés törlését anélkül, hogy ennek díját közvetlenül a közigazgatási hatóságok részére avagy perköltségként nekem meg kellene fizetnem.”, mely eljárása a bíróságnak a tényleges érvényesülés elvével és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésével is ellentétes.

Kelt: Budapest, 2020. november 17.

Indítványozó

